

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **I.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. M., advokátkou so sídlom v B., proti žalovanej **I., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej JUDr. O., advokátom so sídlom v B., **o zaplatenie 2 101,81 €** (63 319 Sk) s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 20 Cp 60/2003, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. októbra 2008 sp. zn. 7 Co 9/2008 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 10. septembra 2009 sp. zn. 7 Co 9/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo 17. októbra 2007 č.k. 20 Cp 60/2003-205 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť doplatiť jej mzdu za prácu vykonanú nad rámec pracovnej zmluvy a dohôd o pracovnej činnosti, ktoré uzatvorila so žalovanou. Na odôvodnenie zamietnutia žaloby súd uviedol, že žalobou uplatnené právo žalobkyne je sčasti premlčané, sčasti v konaní nepreukázané. Žalobkyňa pri tom v konaní nepreukázala, že by okrem pracovnej zmluvy z 23. júla 1999 (v znení jej neskorších dodatkov) a dohôd o pracovnej činnosti (z 1. januára 1999, z 23. februára 2000 a z 2. januára 2001) platne uzatvorila aj inú dohodu o vykonávaní práce. Z týchto dôvodov neopodstatnene podanú žalobu zamietol.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 21. októbra 2008 sp. zn. 7 Co 9/2008 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 10. septembra 2009 sp. zn. 7 Co 9/2008 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdzujúci výrok rozsudku odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne (§ 219 O.s.p.). O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 150 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Navrhla napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietla, že v konaní jej postupom súdu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Uviedla, že prvostupňový aj druhostupňový súd nerešpektovali jej ústavné právo na odmenu za vykonanú prácu a nedôsledne aplikovali tie ustanovenia Zákonníka práce, ktoré ukladajú zamestnávateľovi povinnosť poskytovať zamestnancovi mzdu. Dôvodila tiež, že na základe príkazu žalovanej pracovala v čase svojho voľna nad rámec zmluvne dohodnutého pracovného času a žalovaná jej za túto prácu nezaplatila mzdu ani jej neumožnila vybrať náhradné voľno. Nesprávnosť právneho posúdenia veci súdmi nižších stupňov spočíva podľa žalobkyne v tom, že súdy zamietli jej žalobu, i keď v konaní preukázala vykonanie prác nad dohodnutý rámec (malo ísť o upratovacie práce počas 72 sobôt v pasáži Poštovej banky, a.s.), za ktoré jej nebola vyplatená žiadna mzda.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla nedôvodné dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol

zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolaním žalobkyne nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), ani rozsudok vydaný vo veci, v ktorej by už dovolací súd vyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd výrokom svojho rozsudku nevyslovil, že je dovolanie prípustné (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Prípustnosť jej dovolania preto z § 238 O.s.p. nevyplýva.

Dovolanie žalobkyne by vzhľadom na vyššie uvedené bolo procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania; ak v konaní došlo k procesnej vade vymenovanej v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutie, proti ktorému inak dovolanie nie je prípustné. Prípustnosť dovolania v zmysle tohto ustanovenia však nezakladá samo tvrdenie dovolateľa o existencii procesnej vady tejto povahy, ale zistenie, že v konaní skutočne k predmetnej vade došlo.

Žalobkyňa existenciu procesných vád konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jej dovolania preto nevyplýva ani z týchto ustanovení.

Žalobkyňa namieťa, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. Uvedené ustanovenie dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti s faktickou činnosťou (procesným postupom) súdu, a nie s jeho právnym hodnotením veci v napadnutom rozhodnutí. Právnym posúdením veci súdom, pri ktorom súd aplikuje hmotnoprávne alebo procesné predpisy na zistený skutkový stav, sa účastníkovi neodníma možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (vid' napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 102/2004, sp. zn. 3 Cdo 174/2005 a sp. zn. 4 Cdo 165/2003); je relevantným dovolacím dôvodom, ktorý možno úspešne uplatniť (iba) v procesne prípustnom dovolaní (vid' § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Samo právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov, ktoré v danom prípade spočíva na aplikácii a interpretácii ustanovení Zákonníka práce a súčasťou ktorého sú právne závery súdov o tom, či žalobkyňa v konaní preukázala existenciu jej (ústavne chráneného) práva na odmenu za vykonanú prácu alebo na náhradu tejto odmeny, preto nemohlo viesť k dovolateľkou vytýkanej procesnej vade konania (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Vyššie uvedené možno zhrnúť konštatovaním, že v dovolacom konaní nevyšla najavo žiadna procesná vada konania vedúca k zmätočnosti (§ 237 O.s.p.), a to ani pokiaľ ide o žalobkyňou namietanú procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Vzhľadom na to že, že prípustnosť dovolania žalobkyne nevyplýva z § 238 O.s.p. ani z § 237 O.s.p., dovolací súd odmietol jej dovolanie ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je procesne prípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). So zreteľom na dôvod odmietnutia dovolania neskúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní nebola žalobkyňa úspešná a právo na náhradu trov konania vzniklo procesne úspešnej žalovanej (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania,

lebo nepodala návrh na rozhodnutie o náhrade trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2009

JUDr. Emil F r a n c i s c y , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková